

ת"פ (חיפה) 58522-09-20 - מדינת ישראל נ' דוד נטוע ע"י

ת"פ (חיפה) 58522-09-20 - מדינת ישראל נ' דוד נטוע ע"י שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 58522-09-20

מדינת ישראל

נגד

דוד נטוע ע"י

עו"ד ברק פרידמן

בית משפט השלום בחיפה

[29.10.2024]

כבוד השופטת רונה פרסון

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן בעבירה של הפעלת מחסן גפ"מ ומחסן עזר ללא אישור, עבירה לפי סעיף 2(א) לצו הגז (בטיחות ורישוי) (בטיחות ההחסנה של מכלים ומכלי מחנאות במחסן גפ"מ ובמחסן עזר), התשנ"ב - 1992 (להלן: "צו הגז"), וסעיפים 25(א) ו-ו(ב) לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט - 1989 (להלן: "חוק הגז").

יצוין כי טרם תיקון כתב האישום, הנאשם הודה והורשע בעבירה נוספת על כתב האישום המתוקן בפני מותב אחר אשר דן בתיק, ואף הופנה, לבקשת הסניגור, לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יתייחס גם לסוגיית הרשעת הנאשם. בהמשך לכך, ביום 17.6.24, בדיון שהתקיים בפניי, תוקן כתב האישום לקולא, והנאשם הודה והורשע במסגרת הכרעת דין מתוקנת.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם סוכן גז והחזיק ביום 13.2.20, ברח' יולינה בחדרה, משאית איסוזו (להלן: "הרכב") ועליה 37 מכלי גפ"מ בגדלים שונים; 26 מכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג כל אחד ו-7 מכלי גפ"מ במשקל 48 ק"ג כל אחד, ו-4 מכלי מחנאות (להלן: "המחסן").

במעשיו הנ"ל הנאשם הפעיל והחזיק מחסן גפ"מ ללא היתר ומבלי לנקוט באמצעי בטיחות מינימליים. 3. הנאשם יליד שנת 1984, ואין לחובתו הרשעות קודמות.

4. בתסקיר מיום 14.6.24 (שנערך לפני תיקון כתב האישום), תיאר שירות המבחן כי הנאשם מקבל אחריות חלקית על ביצוען של העבירות. תיאר כי לדברי הנאשם, ביום העבירה הגיע לתחנת העבודה המיועדת לחניית משאיות גז, וזאת בהתאם לנהלים, אולם נוכח השעה המאוחרת, לא נכח במקום מי שיפתח לו את המחסום ועל כן חנה בחנייה המיועדת למשאיות "רגילות". תיאר כי לדברי הנאשם, מדובר באירוע חד פעמי ולא בהפעלת מחסן. לצד זאת, תיאר כי הנאשם מביע חרטה והבנה לסיכונים הטמונים בהתנהגותו וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומפחית סיכון. לאור האמור וכדי להפחית הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצידו, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה בדמות של"צ בהיקף של 100 שעות.

בהתייחס לסוגיית הרשעתו של הנאשם, ציין שירות המבחן כי התרשם מאדם עם פרוגנוזה חיובית להמשך השתלבות תקינה ויצרנית בחברה. תיאר כי הנאשם ביטא תחושות חרטה על מעורבותו וכן ביטא חשש לרגרסיה בחייו, בין היתר בתחום הכלכלי והמשפחתי, נוכח הרשעתו שתיפגע בעבודתו כסוכן גז, כך שיכול ויידרש להפסיק עבודתו. עם זאת, נוכח קשייו בקבלת אחריות מלאה על כלל העבירות המיוחסות לו, לא המליץ שירות המבחן על אי הרשעה בדין. לאחר תיקון כתב האישום, כאמור לעיל, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר משלים. בתסקיר משלים מיום 15.9.24, תיאר שירות המבחן כי הנאשם מביע חרטה ומקבל אחריות על מעשיו. בנסיבות אלה ונוכח תיקון כתב האישום, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם וחזר על המלצתו לצו של"צ בהיקף של 100 שעות.

5. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש טען כי הנאשם הורשע בעבירות חמורות ומסוכנות, תוך פגיעה בערכים המוגנים של שלום הציבור וביטחונו. טען כי מדובר בכמות גדולה של מיכלי גז שהוחזקו על גבי משאית ללא השגחה. טען כי מהתפוצצות מיכל גז אחד קיים סיכון רב, קל וחומר כשמדובר ב-37 מיכלים. טען כי בית המשפט קבע לא אחת שהמעשים משולים למי שמטמין פצצה בטבורה של עיר, וכי חומרה מיוחדת מיוחסת למקום בו אוחסנו המיכלים. טען כי גם כאשר מדובר במספר נמוך יותר של מיכלים בית המשפט מצא להחמיר בענישה, לאור כך שמדובר בעבירות עם פוטנציאל סיכון רב, והפנה לפסיקה. טען כי אין בעובדה שלא נגרם כאן נזק כדי להמעיט מחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. טען כי מתחם הענישה נע בין מאסר לתקופה קצרה ועד 6 חודשי מאסר, קנס שנע בין 30,000-80,000 ₪, מאסר על תנאי והתחייבות. טען כי חלף הדרישה למאסר בפועל, מוכנה המאשימה להסתפק בהמלצת קצין המבחן ל-100 שעות לתועלת הציבור, לצד קנס בסך 40,000 ₪, מאסר על תנאי והתחייבות. טען כי בית המשפט בפסיקתו התייחס לחומרת העבירות בענייני הגז אשר הוא חומר נפיץ באופן שלא מאפשר אי הרשעה או ביטול הרשעה. טען כי כאן לא הוכח החריג לכלל בדבר אי ביטול הרשעה וכי לא התקיימו התנאים המצטברים שנקבעו בהלכת כתב. ביקש להותיר ההרשעה על כנה ולגזור על הנאשם העונשים כנטען על ידו.

6. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל הרשעת הנאשם. הפנה לנוהל יחידת התביעות בנושא הסדר מותנה וטען כי הוראה זו ממחישה שכאשר מדובר באנשים מן השורה שכשלו אין מקום למצות עימם את הדין. טען כי עבירות חוק הגז בהגדרתן הן עבירות מסוג עוון. טען כי מדובר בנאשם שביצע את העבירה לפני כארבע שנים, נעדר רישום פלילי וכי מאז ביצוע העבירה כאן לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. טען כי מתקיימים בעניינו של הנאשם התנאים שבהלכת כתב. ביחס לפגיעה הקונקרטית, טען כי מדובר באדם שעיסוקו בתחום הגז וכי הרשעה בתיק זה תגרום להפסקת עיסוקו. הפנה בהקשר זה לחוק הגז ולנוהל למתן רישיון ספק גז. טען כי מדובר באדם שזוכה לתשבחות במסגרת ביקורות של מנהל הגז על האבטחה, המקצועיות, הביצוע וצורת העבודה שלו. טען כי הנאשם מתחיל בימים אלה קורס לדרגת טכנאי גז והציג רישיון לעסק בעבודות גפ"מ, תעודת עוסק מורשה, דו"חות ביקורת ומכתב המלצה ממעסיקו, אישור הרשמה ללימודים ותעודות נוספות. טען כי במסגרת הכשרתו בצבא קיבל הנאשם רישיון לשאת נשק אשר ישלל ממנו במצב של הרשעה. טען כי הנאשם כשל במעשיו אך האיזון בין עוצמת הענישה לתוצאה שהיא בלתי מידתית, מטה את הכף לכיוון אי הרשעה. טען כי גם האינטרס הציבורי הוא אי הרשעה בשים לב לכך שמדובר בכישלון יחיד. טען כי אשתו של הנאשם אינה עובדת וכי ילדה תאומים בשנה האחרונה וכי הנאשם הוא המפרנס היחיד. טען כי בנסיבות אלה, אין להטיל על הנאשם את כתם ההרשעה, לסכן את מקור פרנסתו ולהטיל עליו קנס כספי כדרישת המאשימה. ביקש להורות על ביטול הרשעת הנאשם ולאמץ המלצת שירות המבחן ביחס לשל"צ.

7. הנאשם בדבריו לפני טען כי מאז יום האירוע התקדם בהכשרתו במסגרת עבודתו וזכה לביקורות טובות, וכי ההתנהלות שלו בעסק ובכל הקשור לתחום הגז השתפרה. ביקש להתחשב בעניין הכספי. דיון והכרעה

סוגיית ביטול הרשעה

8. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יש להרשיעו בדיון ואילו הימנעות מהרשעה מהווה חריג לכלל. הלכה פסוקה היא שהימנעות מהרשעה שמורה למקרים חריגים במיוחד ותופעל במשורה ו"רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדיון לבין חומרתה של העבירה." (ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.85)).
בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97) (להלן: "הלכת כתב") נקבע כי "הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

9. באשר לתנאי הראשון, בית המשפט העליון שב וחזר על ההלכה לפיה על נאשם להצביע על נזק קונקרטי וכי לא ניתן להסתפק ב"תרחיש תיאורטי", ואף דחה את הניסיונות לכרסם בהלכה זו (רע"פ 5860/15 פלונית נ' מדינת ישראל (7.9.15), רע"פ 547/21 סיטיניק נ' מדינת ישראל (17.3.21)). נפסק, כי על העותר לאי הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו ולתמוך טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה (רע"פ 3589/14 לוזון נגד מ"י (10.6.14)).

10. אשר לתנאי השני, בתי המשפט עמדו על כך שעבירות בתחום אספקת הגז ואחסנתו הן עבירות חמורות אשר, ככלל, אינן מאפשרות אי הרשעה או ביטול הרשעה.

בע"פ (ירושלים) 1110-01-19 מדינת ישראל נגד חיים לביא (23.6.19) הורשע המשיב על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של הוצאת מיכל גפ"מ מישראל (12 מיכלים), ניסיון להכנסת מיכל גפ"מ לישראל (11 מיכלים) ואיסור עיסוק והפעלת מחסן עזר (שתי עבירות). בגזר הדין, ביטל בית משפט קמא את ההרשעה והטיל על המשיב 300 שעות של"צ. ערעור המדינה הופנה כנגד ההחלטה לבטל את ההרשעה וכנגד קולת העונש. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והרשיע את המשיב בעבירות המיוחסות לו (אם כי לא התערב ברכיבי גזר הדין) תוך שקבע כדלקמן: "כמות מכלי הגפ"מ שהוביל המשיב, משקלם, העובדה שבאישום הראשון המכלים מולאו באזור ולא מותקן בהם שסתום ביטחון, עשיית שימוש ברכב לאחסנת מכלי גפ"מ בשנתיים שקדמו להגשת כתב האישום, לצורך עסקו ולשם הפקת רווח כלכלי - מלמדים על חומרת העבירות הרבה במקרה דנן ועל עוצמת הסיכון שנשקף לציבור, באופן שאינו מאפשר להימנע מהרשעה ושליחת מסר סלחני עד כדי שלילת אופיים העברייני של המעשים."

בת"פ (קרית גת) 9438-12-18 מדינת ישראל - משרד האנרגיה - מנהל הדלק והגז נגד קונדרצקי (29.10.20) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של הספקת גז למתקן לקוי, וכתוצאה מכך התרחש פיצוץ במטבחה של לקוחה אשר נפגעה מכוויות בגופה ונזקקה לטיפול רפואי. בית המשפט קבע כי אין מקום להיעתר לביטול הרשעתו של הנאשם:

"...ביטול הרשעתו של הנאשם, בשים לב לנסיבותיו של המקרה, אינו מתיישב עם מידת האחריות שיש לייחס לו, והעמדת מסר ברור לנותני השירותים מהסוג הנדון לגבי רמת הזהירות הנדרשת בכל הנוגע למתן שירות של הספקת גז.

לעניין זה יפה לטעמי הקביעה שנעשתה ב-רע"פ 4348/08 אפרים מאיר ואח' נגד מדינת ישראל (8.7.2010). " ... אבקש להטעים את המסר העיקרי העולה בעיניי ... קרי, האחריות הרובצת בחזית רחבה ... המעמידים את החובה בנושאי בטיחות. על בית המשפט לחוות דעתו בכל לשון, בפסיקה פלילית ואזרחית גם יחד, כי ישנם תחומים, ובטיחות בתוכם, שבהם אסור ללכת במסלול הישראלי האופייני של 'יהיה בסדר', אלא לקיים את הוראות הבטיחות ככל משפטן וחוקתן ... כדי שלא יפול נושא הבטיחות, שחיי אדם כרוכים בו, בין הכיסאות...".

(פסקה א' לפסק-דינו של כב' השופט (כתוארו אז) א. רובינשטיין)."

11. על רקע דברים אלה אין מקום, לטעמי, להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם, שכן לא התקיימו בעניינו התנאים המאפשרים ביטול ההרשעה בהתאם להלכת כתב, ובוודאי שתנאים אלה לא הצטברו יחדיו.

12. ביחס לתנאי הראשון, קרי, פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, שירות המבחן ציין כי הנאשם ביטא חשש כבד לרגרסיה בחייו בתחום הכלכלי והמשפחתי נוכח הרשעתו בדין, בכך שתיפגע באופן ממשי עבודתו כסוכן גז ויידרש להפסיק עבודתו בשל כך והמליץ על ביטול הרשעתו.

13. לא מצאתי כי עלה בידי הנאשם להוכיח כי בעקבות הרשעתו בתיק זה יאבד את מקור פרנסתו או את רישיונו המקצועי. ממכתב מטעם מעסיקתו של הנאשם, מיום 18.3.24, עולה כי לנאשם, אשר משמש כסוכן של החברה, נערך שימוע בגין העבירות המיוחסות לו כאן וכי מלבד אירוע זה, מצויינת לטובה עבודתו והתנהלותו של הנאשם, אשר משקיע בעבודתו ומקפיד על הוראות החברה ונושאי הבטיחות, וכי החברה מאפשרת קידומו בה. אם כך, הנאשם ממשיך לעבוד אצל מעסיקתו גם לאחר הרשעתו.

- מעבר לכך, מעיון בחוק הגז ובנוהל למתן רישיון ספק גז אליהם הפנה הסניגור, לא עולה כי הרשעה פלילית שוללת באופן אוטומטי מתן רישיון ספק גז אלא כי הדבר נתון לשיקול דעתו של המנהל ("המנהל רשאי להחליט", "המנהל רשאי שלא לתת רישיון או לא לחדשו").
- מכאן שהנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי שייגרם לו כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה, להבדיל מנזק "תיאורטי", ואף לא ביסס טענתו בתשתית ראייתית מתאימה.
14. ביחס לתנאי השני בדבר סוג העבירה, נוכח הסיכונים הרבים ושכיחות השימוש בגז, הוסדר התחום בחוקים, תקנות וצווים שמטרתם להתוות הוראות מפורשות לטיפול בגז"מ. החקיקה הענפה בעניין זה נועדה לקבוע הוראות קפדניות שיאפשרו לצמצם את הסכנות הרבות הטמונות בשימוש בגז ויאפשרו שימוש בטוח בו שכן מדובר בחומר דליק ונפיץ שכרוך מטבעו בסיכון גבוה לפגיעה בחיי אדם. כל חריגה מכללי הבטיחות המחמירים עלולה לגרום לאסון ולתוצאות קשות.
15. במקרה עסקי, הנאשם אחסן 37 מיכלי גז במשקלים שונים על גבי משאית ללא היתר, ללא השגחה ומבלי לנקוט באמצעי בטיחות מינימליים. כמות מיכלי הגז"מ שאחסן הנאשם ומשקלם, כמו גם המיקום בו החזיק במשאית, מלמדים על חומרת העבירה ועל הסיכון הרב הנשקף לציבור ממעשיו. לאור האמור, איני סבורה כי סוג העבירה אותה ביצע הנאשם מאפשרת ביטול הרשעה, שכן יש בכך כדי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים ולשדר מסר מוטעה ביחס לזהירות הנדרשת מהעוסקים בתחום הגז.
16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי טענות הצדדים ביחס לסוגיית אי הרשעה, נתתי דעתי לפסיקה וליתר הנסיבות שהובאו בפניי בעניינו של הנאשם כאן, לא מצאתי כי התקיימו התנאים המצטברים המאפשרים ביטול ההרשעה, ועל כן לא מצאתי להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו כאן.
- בהגיעי להחלטה זו, לא התעלמתי מנתוני האישיים של הנאשם, מדו"חות הביקורת החיוביים על עבודתו והיותו נעדר עבר פלילי. עם זאת, אני סבורה כי שיקולים אלה יש לשקול במסגרת גזירת עונשו של הנאשם ולא כשיקולים התומכים בביטול הרשעתו. כאמור, אי הרשעה מהווה חריג ולא מצאתי כי כאן מדובר במקרה חריג או בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה לבין חומרתה של העבירה. קביעת מתחם הענישה ההולם
17. המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
18. הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור, ביטחונו ושמירה על שלמות הגוף והרכוש.

19. ביחס למגמת ההחמרה בעבירות הקשורות בענייני גז עמד בית המשפט העליון ברע"פ 8446/15 גיל אקנין נ' מדינת ישראל (14.12.15):
- "ביחס לפוטנציאל הסיכון הגלום בביצוע עבודות גפ"מ על ידי מי שלא הוכשר והורשה לעסוק בכך, נכתבו, בין היתר, הדברים הבאים, שהוזכרו בפסק-דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד ולא מיותר להביאם שוב כאן (הגם שהם נאמרו בנסיבות שאינן זהות לנסיבות המקרה שבפני):
- "אף שבעבר המדיניות היתה מקלה, עקב אירועים טרגיים שאירעו בשנים האחרונות בהם אירעו התפוצצויות בבתי מגורים ובכלי רכב, וקופחו חיים של אזרחים תמימים, שונתה מדיניות האכיפה והמדיניות העונשית. התופעה החמורה של עיסוק פיראטי בגז הפכה לתופעה חמורה והמחיר המשולם בגינה הוא בחיי אדם. אין ספק כי המדיניות שהיתה קיימת בעבר לא היה בה משום הרתעה ולא היה בה ליתן ביטוי לערכים המוגנים. הערך החברתי המוגן הראשון במעלה הינו שמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, כלומר שיקולי בטיחות וקדושת החיים..." (ראו: ת"פ (שלום קריית גת) 60838-01-13 מדינת ישראל נ' אלטורי (9.2.2015)).
- וכן:
- "המתחם העונשי ההולם אמור לקחת בחשבון את הצורך להרתיע אחרים העוסקים בתחום זה, למנוע מאנשים ליצור מצבי סיכון תוך העדפת האינטרס הפרטי על אינטרס הכלל, למנוע מאנשים לחסוך בעלויות הדרושות כדי לעמוד בתקנות בטיחות מינימליות, ולהעביר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחיי אדם לא תהיה התחשבות בו" (ראו: ת"פ (שלום קריית גת) 39924-02-14 מדינת ישראל נ' גבור (19.3.2015)).
- ראו גם רע"פ 7941/15 מוחמד גבור נ' מדינת ישראל (10.2.16):
- "יובהר כבר עתה, כי גפ"מ - שכינויו בשפת היום-יום הוא "גז בישול" - הוא חומר המאופיין בהתלקחות, וכאשר תכונה זו יוצאת מכלל שליטה, קיימת סכנת התפוצצות. בשל מאפיינים אלו, נקבעו, בין היתר, חובת רישיון לעוסקים בגפ"מ בחוק הגז, והוראות בדבר אופן האחסנה והטיפול בו בצו הגז (בטיחות ורישוי) (בטיחות ההחסנה של מיכלים ומיכלי מחנאות במחסן גפ"מ ומחסן עזר), התשנ"ב-1992 (להלן: צו הגז)."
20. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, נתתי דעתי למספר המיכלים ולמשקלם כאשר הנאשם איחסן את מיכלי הגפ"מ במשאית חונה, אשר נמצאה בחדרה, כאשר מדבריו של הנאשם בתסקיר עולה כי החנה המשאית בחנייה המיועדת למשאיות "רגילות". הנאשם יצר בהתנהגותו סיכון רב לפגיעה בחיי אדם, בשים לב למספר מיכלי הגפ"מ שאחסן ומשקלם, שכן מדובר בחומר מתלקח ונפיץ. חומרה נוספת נובעת מכך שהנאשם אחסן את המכלים במשאית ללא השגחה וללא האבטחה המתחייבת והחנה את המשאית באזור שאינו מיועד לכך ובאופן המעמיד את הנמצאים בקרבת מקום בפני סכנה ממשית.
21. מידת הפגיעה בערכים המוגנים, לאור הסיכון שיצר הנאשם בהתנהגותו, היא ממשית, הגם שהאירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף או ברכוש.
22. ביחס למדיניות הענישה הנהוגה, ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

- עפ"ג (ירושלים) 23963-12-22 מדינת ישראל נ' מוהלווס (16.5.23): המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירה של אחסנת גז במחסן עזר ללא אישור, בכך שאחסן בחנות המכולת שלו 12 מכלי גז בני 12 ק"ג כל אחד, ושני מכלים גז קטנים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין אלפי שקלים ועד 20,000 ₪ וגזר על הנאשם קנס בסך 5,000 ₪, מאסר מותנה והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי נוכח המניע הכלכלי הנלווה בדרך כלל לעבירות אלה נכון לכלול בין רכיבי העונש רכיב של קנס משמעותי. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם כולל קנס הנע בין 10,000 ₪ עד 30,000 ₪ לצד ענישה נלווית, והעמיד את הקנס על 10,000 ₪ ויתר רכיבי גז הדין נותרו בעינם.
- ת"פ (חיפה) 61832-05-20 מדינת ישראל נ' מ.ח. סחר ושירותי גז בע"מ ואח' (23.6.21): הנאשמת 1 הינה חברה המשמשת כספק גז. הנאשם 2 הוא מנהלה של נאשמת מס' 1. הנאשמים 3 ו-4 הם מפיצי גז עצמאיים של נאשמת 1. נאשם 3 הורשע בהחסנת 32 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג במחסן שבחצר ביתו והפעלת מחסן ללא רישיון. נאשם 4 הורשע בהחזקת 21 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג ו- 4 מיכלים במשקל 48 ק"ג בחצר ביתו והפעלת מחסן ללא רישיון. בית המשפט אימץ את הסדר הטעון אליו הגיעו הצדדים ודן את הנאשמים לקנס (18,000 ₪, 21,000 ₪, 14,000 ₪), מאסר על תנאי והתחייבות.
- ת"פ (בית שמש) 46634-08-18 מדינת ישראל נ' חשמל שר שלום בע"מ ואח' (1.6.20): הנאשמת הודתה והורשעה במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של אחסון 458 מכלי גז (במשקל שבין 190 גרם ועד 220 גרם למיכל) במחסן, ללא היתר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם כולל קנס הנע בין 5,000-25,000 ₪, התחייבות כספית ובמקרים המתאימים מאסר על תנאי לתקופה קצרה, וגזר על הנאשמת קנס בסך 8,000 ₪ והתחייבות בסך 20,000 ₪.
- ת"פ (י-ם) 44768-12-18 מדינת ישראל נ' מזרחי (6.10.19): הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של הפעלת מחסן עזר ללא אישור - בקומה השנייה בבית מגוריו נמצאו 12 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג כל אחד. בית המשפט גזר על הנאשם קנס בסך 1,000 ₪, מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים, והתחייבות בסך 5,000 ₪.
- ת"פ (פתח תקוה) 45295-05-18 מדינת ישראל נ' חאג יחיא (25.6.19): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הפעלת מחסן גפ"מ באזור תעשייה בטייבה ללא אישור - 50 מכלים במשקל 12 ק"ג, מיכל אחד במשקל 48 ק"ג ו-19 מכלי מחנאות של ספקים שונים. ב"כ הצדדים הסכימו שיש לסיים את התיק ברכיב ענישה כספי, אך היו חלוקים לגבי גובהו. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 8,000 ל- 30,000 ₪ והשית על הנאשם קנס בסך 11,000 ₪ והתחייבות בסך 30,000 ₪.
23. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, כפי שפורטו לעיל, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם מתחיל מקנס שנע בין 10,000-30,000 ₪, התחייבות כספית וכן רכיב של מאסר במקרים המתאימים. גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם
24. לא מצאתי כי במקרה זה ישנו מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, אותו קבעתי לעיל, לקולא או לחומרא.

25. לקולא התחשבתי בהודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, נטילת האחריות על מעשיו והחיסכון בזמן שיפוטי. עוד זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות. כך גם נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו המשפחתי והכלכלי והיותו המפרנס היחיד בבית, כפי שנטען על ידי הנאשם ובא כוחו. נתתי דעתי לכך שהנאשם סוכן גז בעיסוקו ועיינתי בסיכומי הביקורת שנערכו לגביו במקום עבודתו המשקפים התנהלות חיובית וכי שאיפתו של הנאשם היא להמשיך ללמוד ולהתמקצע בתחום עיסוקו. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מביע חרטה והבנה לסיכונים הטמונים בהתנהגותו ומקבל אחריות אישית על מעשיו. כמו כן התרשמות שירות המבחן היא כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע, מציב גבולות ומפחית סיכון. בנוסף, נתתי דעתי לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ולכך כי לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. לאור האמור לעיל, ובשים לב לכך שמדובר בארוע יחיד, מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ביחס לעונשו של הנאשם ולגזור עליו של"צ בהיקף המומלץ וכן לגזור עליו רכיבים של קנס והתחייבות. לאחר ששקלתי את כל השיקולים האמורים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. אני מחייבת את הנאשם לבצע בשעות הפנאי שלו, וללא שכר, שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות, במשך שנה, בהתאם להוראות קצין המבחן. הובהרו בזה לנאשם, משמעות הצו, ומטרת השירות ופרטיו, והנאשם הוזרה שבאם לא ימלא אחר הצו, יהא צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71 ד' לחוק העונשין תשל"ז - 1977.
ב. אני מחייבת את הנאשם בסך של 30,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע למשך 3 שנים מהיום. ג. קנס בסך 10,000 ₪.
הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורציפים החל מיום 20.11.24 ואילך.
הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה. ניתן לשלם את הקנס בתוך 3 ימים ממועד מתן גזר הדין, בדרכים הבאות:
* בכרטיס אשראי באתר מקוון של רשות האכיפה והגביה, בכתובת www.eca.gov.il
* במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) בטלפון *35592 או בטלפון *35592-1
* בדואר ללא צורך בשובר תשלום, באמצעות הצגת תעודת זהות.
אשר למיכלי הגז שנתפסו בחזקת הנאשם - המיכלים המסומנים יושבו לבעלי הסימון שעליהם ומיכלים שאינם מסומנים יחולטו ויושמדו.
מודעת זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה.
ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ה, 29 אוקטובר 2024, במעמד הנוכחים.